

Sygn. akt VIII U 1542/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2019 r. w Gliwicach

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu działalności gospodarczej

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 20 lutego 2018 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 1542/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 20 lutego 2018 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych działając na podstawie art. 83a ust. 1 w zw. z art. 38 ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych podtrzymał stanowisko zawarte w decyzji z 26 stycznia 2016 r., w której stwierdził, że ubezpieczony J. K. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, jako artysta: od 1 stycznia 1999 r. do 31 maja 2005 r., od 1 lipca 2005 r. do 30 września 2005 r., od 1 listopada 2005 r. do 31 stycznia 2006 r. i 1 marca 2006 r. do 31 października 2015 r. W uzasadnieniu wskazano, że wprawdzie doszło do wznowienia postępowania w przedmiocie ustalenia okresu podlegania przez ubezpieczonego do ubezpieczeń jako artysty zakończonego ww. decyzją z 26 stycznia 2016 r., lecz ubezpieczony po uprawomocnieniu się tej decyzji nie przedłożył żadnych nowych dowodów, które mogłyby wpłynąć na zmianę stanowiska organu rentowego.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł odwołanie, w którym domagał się jej zmiany poprzez stwierdzenie, że w powyższych okresach nie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako artysta. Wskazał, że nigdy nie prowadził działalności gospodarczej oraz nie uzyskiwał dochodu z

prowadzonej działalności artystycznej. Zaznaczył, że jego działalność związana z muzyką miała charakter wyłącznie hobbystyczny.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. K. urodził się (...)

Ubezpieczony współpracował z:

- Komitetem ds. Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” w okresie od 1 września 1971 r. do 31 maja 1972 r., a od 1 maja 1975 r. do 31 grudnia 1976 r. był zatrudniony na etacie muzyka orkiestry. W tym czasie dokonał wielu nagrań archiwalnych dla Fonoteki (...)

- Wojewódzką Agencją (...), gdzie w okresie od 1 lutego 1977 r. do 31 maja 1977 r. pracował jako muzyk-solista;

- Zakładem Usług (...) w K., gdzie w okresie od 1 grudnia 1985 r. do 30 kwietnia 1988 r. pracował jako muzyk;

- Przedsiębiorstwem (...) w G., gdzie od 1 sierpnia 1992 r. do 31 października 1992 r. był portierem;

- (...) w C. od 1 stycznia 1995 r. do 30 czerwca 1995 r. i od 1 września 1995 r. do 31 sierpnia 1996 r., gdzie był zatrudniony jako nauczyciel muzyki;

- Ogniskiem Pracy Przedszkolnej Nr 2 w Z., gdzie w okresie od 1 września 2004 r. do 30 czerwca 2005 r., od 1 października 2005 r. do 30 czerwca 2006 r. był nauczycielem gry na gitarze;

- Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w G. od 2 kwietnia 2007 r. do 30 czerwca 2007 r., gdzie świadczył usługi polegające na prowadzeniu zajęć nauki gry na gitarze;

Ponadto był również członkiem głównej orkiestry na Krajowym (...).

W okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2010 r. ubezpieczony kilkanaście razy wystąpił w klubie 4art w G. jako gitarzysta. Ponadto grał w Rosarium P. w C., (...) Salonie (...) w G., Zielonym O. w K.. Czynnie prowadził on działalność artystyczną.

Ponadto współpracował z takimi zespołami jak J. T., Jazz Bar (...), C., J. Q., N..

W dniu 21 września 2015 r. ubezpieczony wniósł o uznanie jego działalności za artystyczną i ustalenie daty początkowej tej działalności od 1971 r.

Decyzją Komisji ds. Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 25 września 2015 r. stwierdzono, że ubezpieczony od 1 września 1971 r. rozpoczął działalność artystyczną jako muzyk.

Ubezpieczony nie dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń z tego tytułu.

Z pisma Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. z 8 grudnia 2015 r. wynika, że ubezpieczony wykazał przychody w latach:

- 1999, 2002, 2006, 2013, 2014 z tytułu działalności wykonywanej osobiście, w tym umowy o dzieło i zlecenie;

- 2004 i 2005 z tytułu praw autorskich i innych praw.

Od 1 listopada 2015 r. jest uprawniony do emerytury.

Decyzją z 26 stycznia 2016 r. organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony jako artysta podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, jako artysta: od 1 stycznia 1999 r. do 31 maja 2005 r., od 1 lipca 2005 r. do 30 września 2005 r., od 1 listopada 2005 r. do 31 stycznia 2006 r. i 1 marca 2006 r. do 31 października 2015 r.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji dopiero w dniu 20 października 2016 r.

Postanowieniem z 10 stycznia 2017 r. tutejszy Sąd (sygn. akt VIII U 1984/16) odrzucił odwołanie ubezpieczonego. Od orzeczenie tego ubezpieczony wniósł zażalenie, które zostało oddalone postanowieniem z 31 marca 2017 r. przez Sąd Apelacyjny w Katowicach (sygn. akt III AUz 109/17).

Decyzją z 31 marca 2016 r. organ rentowy ustalił wysokość podstawy wymiaru składek dla ubezpieczonego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe za okres od stycznia 1999 r. do maja 2005 r., od lipca 2005 r. września 2005 r., od listopada 2005 r. do stycznia 2006 r., od marca 2006 r. do października 2015 r. oraz na ubezpieczenie zdrowotne za okres od stycznia 1999 r. do lutego 2016 r.

Od ww. ubezpieczony decyzji wniósł odwołanie. Wyrokiem z 17 października 2017 r. prawomocnym w dniu 8 listopada 2017r. tutejszy Sąd (sygn. akt VIII U 291/17) oddalił to odwołanie.

Postanowieniem z 20 grudnia 2017 r. organ rentowy wznowił postępowanie w sprawie ustalenia okresu podlegania ubezpieczonego do ubezpieczeń jako artysty.

W dniu 20 lutego 2018 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję o treści jak wyżej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w: aktach organu rentowego, aktach tutejszego Sądu o sygn. VIII U 291/17 i VIII U 1984/16; zeznań ubezpieczonego złożonych na rozprawie w dniu 26 lutego 2019 r. (k.50).

Sąd nie dał wiary zeznaniom ubezpieczonego w zakresie w jakim dotyczyły one charakteru wykonywanej przez niego działalności artystycznej. Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że ubezpieczony faktycznie był obecny w życiu kulturalnym. Był członkiem kilku zespołów muzycznych, grał na koncertach, pisano o nim w mediach. Ponadto stwierdzono, że ubezpieczony od 1 września 1971 r. rozpoczął działalność artystyczną jako muzyk. Ubezpieczony umniejszał rozmiar swojej działalności artystycznej, a fakt ten wynika również z szeregu doniesień prasowych stanowiących materiał dowodowy. Z tych też względów, nie sposób uznać, że jego działalność artystyczna miała charakter towarzyski i że faktycznie nie prowadził on działalności artystycznej.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne podlegało oddaleniu. Zaskarżona decyzja okazała się prawidłowa.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2019.300 t.j., zwanej dalej ustawą emerytalną), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wynika z faktycznego rozpoczęcia tej działalności i jej prowadzenia na podstawie wpisu do ewidencji (rejestr), natomiast kwestie związane z jej formalnym zarejestrowaniem i wyrejestrowaniem mają znaczenie wyłącznie w sferze dowodowej, nie przesądzają natomiast same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczeń społecznych (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2017 r., sygn. akt III UK 244/16)

Stosownie do art. 8 ust. 6 pkt 2 ww. ustawy za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się twórcę i artystę. Jednocześnie w myśl ust. 7 tego przepisu za twórcę, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, uważa się osobę, która tworzy dzieła w zakresie architektury, architektury wnętrz, architektury krajobrazu, urbanistyki, literatury pięknej, sztuk plastycznych, muzyki, fotografii, twórczości audiowizualnej, choreografii i lutnictwa artystycznego oraz sztuki ludowej, będące przedmiotem prawa autorskiego.

Ponadto, w myśl art. 12 ust. 1 ww. ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Z powyższego wynika, że artysta-muzyk, który prowadzi działalność artystyczną podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w okresach wykonywania tej działalności.

Wskazać również należy, iż Decyzja Komisji do Spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców, o której mowa w art. 8 pkt 9 w związku z art. 8 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r. poz. 1778), ma charakter deklaratoryjny, gdyż jedynie potwierdza fakt wykonywania przez daną osobę działalności twórczej i ustala datę rozpoczęcia tej działalności. Decyzja ta nie jest zezwoleniem na wykonywanie działalności twórczej (artystycznej), jednakże organ ten nie ma obowiązku informowania organu rentowego w trybie art. 37 ust. 2 ustawy systemowej, czyli zgłoszenia z urzędu tej działalności do ubezpieczeń społecznych (tak też: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 stycznia 2018 r., sygn. akt III AUa 418/17).

Bezsporne w niniejszej sprawie jest, że ubezpieczony od 1 września 1971 r. rozpoczął działalność artystyczną jako muzyk. Wynika to z Decyzji Komisji ds. Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 25 września 2015 r., w której to stwierdzono tę okoliczność, a która to decyzja została jednocześnie wydana na wniosek ubezpieczonego. Bezsporne jest, że ubezpieczony nie dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń z powyższego tytułu. Z kolei z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że ubezpieczony faktycznie był obecny w życiu kulturalnym. Prowadził on czynnie działalność artystyczną, współpracował z kilkoma zespołami muzycznymi, brał udział w koncertach i opracach muzycznych imprez artystycznych. Okoliczności te wskazują na to, że ubezpieczony w spornym okresie faktycznie prowadził działalność artystyczną, stąd powinien on w tym okresie podlegać obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, jako artysta. Wskazać należy, że stosownie do art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Skoro ubezpieczony twierdził, że w okresie objętym zaskarżoną decyzją nie prowadził artystycznej, to powinien to wykazać w trakcie postępowania dowodowego. Tymczasem ubezpieczony ograniczył się jedynie do twierdzenia, że grał w zespołach towarzysko, często za symboliczną kwotę- co nie jest wystarczające. Nie poparł tego żadnymi dowodami, np. zeznaniami świadków. Wprawdzie wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka K. H., lecz wniosek ten cofnął na rozprawie w dniu 26 lutego 2018 r.

Zaskarżona decyzja organu rentowego z 20 lutego 2018 r., w której to organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w decyzji z 26 stycznia 2016 r., jest zgodna z prawem.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego, zgodnie z art. 477¹⁴§1 kpc.

(-) SSR (del.) Anna Capik-Pater